

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn.ª pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'60	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Núm.ª atrassats des 2.ª tom...	0'05	»
Id. id. des 1.ª tom...	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fòra Palma. Dins Mallorca	3 mesos....	0'85
	1 any.....	3'25
Dins España...	3 mesos....	1'00
	1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Etrangè...	3 mesos....	1'50
	1 any.....	5'00

XAUXA.

¡Gran y gròs descobriment! ¡es una espècie d' esclafit capàs à deixá xato à tot un Àndal! Nòltros no l' hem conegut, però mèstre Quevedo diu que tenia tan bona timba!! D' aqueixa descubèrta nòltros mateixos n' estám marvellats!!!

¡Heu anat qualque vegada à veure sa comèdia de tramoya *La almoneda del Diabolo*? ¡Recordau aquella relació que fa *En Blasillo*... que ja sabeu qu' era un ase... contant ses còses de la tèrra de Xauxa? Ydò, no es casi rès, comparat amb so descobriment que s' acaba de fé.

No vos espantèu de sa noticia, curiosos lectors; nòltros, que vòl dí sa redacció de L' IGNORANCIA, ha fet aquest descobriment: ha trobada aquesta espècie de nòva Xauxa: però còm per falta d' un cert *requisit* no porèm aprofitarnosnè, hem resòlt qu' un des companys heu posás en forma per poderhò imprentà à n' es nòstra *orga*, ó diari *dissapte*, fent tan gròs bé à n' es nòstro país, qu' amb tanta complacència mos lletgeix, y tal apoyo moral y material mos proporciona, ja que per altra banda n' han fèta prèsa tantes arpelles y milanes estiraguesantli es hòns tròssos, sa pellerenca, y es tenrrums roagadós.

S' encarregat d' aquest travay, ha fèit tot lo que podí y sabí. Li son sortides unes quantes paraules, y... un poch massa forasteres, però axí mateix s' entendrà à la mallorquina, que ja no sabèm còm es una còsa ni s' altre... si escrivím en mallorquí mos surt à la forastera, si escrivím ó parlám en forasté, mos surt à la mallorquina... y cadascú. prèn per allà abont tròba portèll... còm es castellans, qu' han fèit un *cocorum* de totes llengos, y ja no s' sap quina parlan...

El mon pareix un aixam de bèyes remogut, fent pilòt y caramull, ó escampadissa, que no pareix sinó, qu' uns tenen argent viu per dins ses vènes, y ets altres orxata ó serigòt. De deù, nòu y mitx somían Xauxa: uns van à cercarlè, altres esperan qu' els ho dugan, y qualcun la tròba.

Uns s' en van cap à n' es *Polo Nòrt* per veure per allà còm dona la fèta, y si hey trobarán pas, ó dressera: altres prènen cap à n' es *Polo Sur* cercant ses manxes y perdent de vista s' estrelia de sa tramuntana, per veure per allà baix quina casta de terretòrum hey ha, y si s' hi pòt viure amb poltroneria: aquests s' afican p' els arenals, rius, gorchs y desèrts de per mitx d' Àfrica per veure còm s' en pòt trèure such y sustancia... y uns se mòren de fret, altres no tornan, y aquests fan es batagòt, rostits còm una porcella... ¡Rès impòrta!... un ó altre arriba à pòrt; la còsa va envant... y els trabays de la *ciència*, y els esfòrsos des coratge, obtenen un prèmi, y de cada un es dona una passa més... ¡fa nòsa un tròs de tèrra? fòra, y que la mar en pás: ¿no se pòt passà per demunt una montanya? foradau, y li passarèm per devall: ¡aquí falta aygo? feys clòt y obriu, y venga aygo des bassiót gran: ¿que s' es mesté sèbre de totduna qu' es fa à s' altre part del mon? allarga fil, y venga sa noticia còm un llamp...

Tot axò es molt bò; però té escarrasos; y son poch es qui vòlen morí märtirs; y molts es qui s' estiman més morí confessós: ydò encara son més molts es qui prefereixen trobarhò, qu' anarhò à cercá: y si los deixan fè triadella, primé prendrán ses pelades... y axí per l' estil, tot es un aferra qui pòt.

Tornèm à l' assumto de la descubèrta, y deixèm anà aquestes filosofies, que de passades y pudentes giran es ventrey.

Xauxa, es à Mallorca. ¡Nòltros l' hem trobada!... es dí, parlèm bé, no fessèm còm es còrp que se posá ses plomes des pago, y quedá malament: hem afinat qu' uns quants l' han trobada aquí; y hem seguit es cap des fil per aclarhí còm y de quina manera la s' han fèta séua, y en gòsan y disfrutan còm si fós fèta per ells, ó ells tayats de mida per ella; y lo més gròs de tot, es, qu' un tròs de mussòl, mentres tenga un cayre fogué, serveix de lo milló per anà mesclat amb tal comparsa, perque mentres tengan uns quants directós trempats, tot lo demés segueix, y aguanta, y va de lo milló. Però, ¡mirau còm el Dimòni

compòn ses còses! Just aquest cayret fogué, indispensablement necessari, es justament es que nòltros no tenim per podè aprofitarnós d' aquesta Xauxa... No per axò volèm deixá de dirhò, perque per ventura hey ha qualcú que podrà trèure 'n partit, y convé no pèdre temps, perqu' axò pòt durá, fins qu' estarà esquinat: perqu' à n' aquest mon, tot lo nat ha de morí quant li arripia s' hora, y ets abusos y acsèssos atropellan... axò heu veym cada día.

Per agafá llesca, lo primé... casi lo únich qu' heu de presentá ha d' essè un raconet d' un centenà de mils duros: si son dos, ó trescents, milló, s' èsit será més segú: casi, casi, basta fernè sentí s' oló d' aquesta pomada dolcíssima y suavíssima; y no tengueu ànsia que seureu cridats entre els escullits. De totduna que presentèu aquest document, seurèn à ròtlo, y sògre, cuñats, y padrina, menjareu dins sa mateixa graxonera. Y uy à n' es marro, y alèrta à mosques: engreixarló, fé mescles, y fernhí fé de petits, per ferlós torná gròssos.

Allá vos trobaréu còm es peix dins s' aygo; y tot serán capellades y *si señó*, y *no señó*: no impòrta, anèm à un dí, que sia vè lo que contan males llengos de qualcuns, no de tots, qu' en tot sempre hey ha hò y dolent; ni qu' à n' es mòll de l' Havana hajau tirat à barra; ó hajau viscut de bacallá pudent; ni que comprasseu blancs per vendre nègres: y, mitja cana en má, midasseu ròba derrera un taurell: ni que per una treseta vos posasseu boca ubèrta... y vos hi tirassen figues fòds; si heu fèta *fortuna*, còm més gròssa sia manco vos demanarán còm la fèreu, ni voldrán sèbre si per ferlè... qu' es possible... deixaseu à Europa sa vergoña y sa consciència, axí mateix vos farán cortesies, tant còm dón s' espinada: no voldrán sèbre si qualque caixa de sucre era amarga de ses llágrimes qu' hey feya caure es *látigo* manetjat per un bras de erro y mogut per un còr de pedra; ni que... ¡vaja! tot axò no es rès: axí còm aquell quant proclamaren sa constitució del any... qualsevòl... una de tantes...

cridava, «¡ja som tots iguals! ¡vivaaaa!» axí mateix ara axò, qu' he dit de mils, perqu' hem progressat molt, fa més que iguals, fa pujá molt per amunt... tant, que desigualta: y si bé d'ensá que'l mou es mon, sempre hey ha hagut coseta de *poderoso caballero, es Don Dinero*, may com ara.

Si teniu molt de *pitroleo*, vòl dí doblés per llarch, maldement bramèu y perneijèu, y menjèu pá en lloch de fer-ratge... no hey ha que tení ansia, tot lo que dirèu serán sentències, y tot se prendrà en gracia; fins y tot vos podrèu arribá à creure com si fosseu uns señós; però amb axò servant esment, y que no surta sa poteta, per allò que diu s'adagi: *de porch y de cavallé, sòls qui n' es nat en sap fé*; y tant mal d' aprendre es de ferné qui no heu és, com qui heu és, y heu dú à sa sanch deixarhó d'essè: per-que *quot natura non dat, nemo tut-tur-rút*. Si per mala sort es munt se fa avall, y arribau à quedá com es gat del Pare Cañes, tornarèu essè mirats com un trós de bistia, y vos receptarán cabresta y menjadora: es dí, no vos creguéu essè mirats y tenguts per bõs per lo que sou, sinó per lo que teniu.

Axò és es requisit precís, indispensable per gosá y disfrutá d'aquesta nòva Xauxa: no teniu necessitat d'estodia de rès, serèu sabis y bõs per tot... per Di-putats à Corts, per Senadós del Reyne, per Governadós Civils, per Retgidós, Tinents y Batles... encara qu' à molts d'aquests llochs n' hi van que no tenen cèntims... sobre tot, serèu bõs per Vo-cals y Presidents de Societats de crè-dit, que diuen que son ses millós pre-bendas d'aquesta Xauxa, perque com estan dius tot aquest *teco maneco*, si cau cap ploma, son es primés que l'aprofi-tan, y quant els qui ajudan à porta la creu s'en temen, ells ja la tenen en salsa: també diuen, que si pòt xupa per tres ó quatre broquets... vaja... una par-tida d'aferrays de lo milló... heu diuen, nòltros no heu sabem, perque no tenim *mèrit suficient* per entrá de confreres.

De mòdo que n' hi ha qu' hey duen tal ferida per essè d'aquestes Junes, que llògan accions, ó les tenen deixa-des, y fan de *las tripas corazon* per po-derhí perteneixe, y en haverhí lloch buyt, per agafarló s' arma una baraya-dissa de mil dimónis.

Y arriba axò à tal punt, y va ja tan fora mida, y de tal mòdo se para es xi-biu, que mentres sa confraria aquesta s' ha fèt ròtlo de sa cóua, tothom s' ho mira espantal, y no sòls no diu rès, sinó qu' heu aguanta, y sempre hey ha un esbart de pipiòlis que quant vé es cás els ajuda per fé barba y repèl à qui se pòsa à tir, ó té qualche cosa que pelá: y molts s' escòrxan es colsos à sempentes per veure si arribarán à ses llepadures, ó aferrarán ets òssos que tiran devall sa taula, maldament surtan més cas qu' un òu un sòu.

Un d'aquests confreres, y de cordó en amunt, y al mateix temps un bòn subgecte, deya à dos amichs séus... «¡*Fiets, jò estich desenganat del mon: no vuy més que viure trànquil: amb sos doblés... no hey pèns!*» Aquells dos que l' escoltavan, qu' un en tenia tants com una gallina dents, y s' altre com una anguila pels, el miravan fent sa mitja... just com à un qu' acaba de diná, y está replé à punt de fé es trò, que li vajan à parlá de si menjaria un bòn arròs en tords!... Y riguent de la fèta se despedi-ren: es qui no volia més que viure tran-quil, sense pensá amb sos doblés, digué que no volia pèdre ses manades p' es rostoy, y que s' en anava à una Junta d' una d'aquestes Societats de crèdit, que pagan à uns quants duros s' assis-tència: s' altre s' en vá aná à fé feyna com un mòro darrera es séu *bufet*, per veure si treuria es jornal: y s' altre à sa séua oficina de molta feyna, y compro-mesa, poch retribuïda y deguentlí mol-tes mesades.

Ydò, mirau si la tenim pròp à Xauxa; y de quin mòdo y manera s' en pòt gosá y disfrutá, sempre qu' es dudan es papés nèts y arreglats per passá sa barrera, que sòls s' auguent ó pomada que vos hem dit fa aná llis es forreyat per obrirla. Estimats lectors: axò es tot es favó que vos podèm fé... es mèdi ja 'l sabeu, podeu está segús que no vos enganám: bescatjauvoslò: nòltros no podèm dar-lovós, per dos motius poderosos... es primé, perque no es pòt dá lo que no es té; y es segon, perque si el teniam... maldament s' egoisme trèga un poch ses ungles, per ventura cauriam en la ten-tació d' allò qu' es diu... que sa caritat ben ordenada comensa per sí mateix.

TONI TRÒ.

UNA LLIMOSNA P' EL POBRE CÈGO.

I

Content y alegre vivia;
Vivia del méu trabay
En la casa d' els méus pares
Als que jò estimava tant.

Alegres passava els dies,
Y les nits, à dins la llar,
Me contava ma mareta
La vida de molts de Sants.

¡Com gaudia lo méu pare!
¡Com son còr feya saltar
La ditxa que tots gosavem
Visquent axí amb santa pau!

Mes ¡ay!... à demunt la tèrra
Lo bé y el mal sòl durá;
Però es cèrt com diu s' adagi
Que no dura may cent anys.

Pòch à pòch passavan dies
Y jò m' anava fent gran,
Y un capvespre.... ¡sòls pensarhí
Tot mon còs fa tremolá!....

Estava la méua mare
Asseguda en el portal
Tota contenta y alegre
Mirantme à mí treballar;

Quant un s' acòsta y pregunta:

—Viu aquí, un tal Pasqual....

—Es mon fiy, ¿que s' hi ofería?

—Vench à dirli qu' es soldat.

II.

—¡Quin desconòl s' apodera
De la mare del méu cor!

¿Y el méu pare? Oh! gran desdita!
Tot seguit perd la color.

No ploreu pares de l' ànima:

No tengau tal desconhòrt:

Deu ajuda, Deu ajuda;

Tenguem paciència Ell ho vòl.

.....

Era un capvespre, em recòrda,

M' apar que sent els tres tòchs

Que tocava la campana

D' aquell llarch y gròs vapor.

La gent en tèrra es quedava

Fent seña amb els mocadors;

Y jò mon còr apretava

Que m' ofegava el dolor.

—Adios, mon pare, y ma mare,

De Deu vos venga el consòl.

Adios, fins à la tornada...

Adios, pares méus, adios.

III.

Tretze anys s' havían passats

Ben contats día per día,

Que servia à la Nació

De Pòrto-Rico en l' antilla.

Y un día, sens sèbre com,

Ni patí cap malaltia,

Me vaitx trobá que no hey vèya;

¡Perduda havia la vista!...

¡Pòbre de mí!... ¡desgraciad!

Que 'm queda ja en esta vida...

Els méus pares eran mòrts

Y jò cègo... ¡mare mía!

Me donaren la lleccència

Absoluta de seguida

Y me conduhiren à España;

Y are 'm tròb dins d' aqueix' illa,

Després d' havè corregut

A pèu mitx mon, ¡Sanch Divina!

Per veure si algun vivent

Me podrà torná la vista.

Compatiuvos, bõs cristians,

D' un pobret que pelegrina;

La caritat p' el cèguet,

De Deu será benehida.

NOTA. Axò es històrich, y si algun ignorant té voluntat, donará rahó d'aquest cègo

VICTOR VALENZUELA.

SA MENTIDA CASTIGADA Y SA VERITAT PREMIADA.

L' amo 'n Tomeu de Son Carxòfa, es homo que ja ha escapollat vuytanta y pico d' anys; demunt sa séua cara s' hi lletgeix s' honradès y s' hombría de bé; té tretze nebodets, y sa séua delicia es está amb ells ses diades de Pasco, Na-dal, y es dia de ses matanses. Sempre los conta un cuento qu' acaba amb una llissoneta moral. Es día de ses matanses d' enguañy, per enseñarlós à dí sempre sa veritat, los contá es dos casos si-guents:

«En temps des méu ávi, (que Deu tenga,) hey havia un pastoret que guardava auveyes per uns llochs qu'es llòps hey solían fé tala; y per axò mateix, quant se veyan en perill, es pastós cridavan: «¡Es llóp!! ¡Veniu à ajudarmé!!» Aquest pastoret tengué sa mania de fé corre sa gent y de burlarse d'ells; y quant no hey havia necessitat cridava ausili. Es llauradós de per allà hey acudían y ell deya qu'es llóp ja s'en havia anat, y després se reya d'ells.

Succehí un día qu'es llóp hey va aná de vères, y es pastó bé cridava ausili, però es vecins de per aquell contorn, pensant que los enganava, nò n'hi va aná cap; y es llóp li va fé tot es mal que va volé.»

¡Veys còm aquesta mentida vá essé castigada!

Escoltau s'altre cas:

«Un fraret, molt bòn subjècte, venia de fé una Corema, y veys aquí que sa fosca el sorprengué y se trobá perdut per dins una garriga; y lo més farest, qu'una cuadrilla de lladres el prengué amb intenció de robarli tot quant duya.

Es fraret quant se va veure perdut los digué:

—¡Voleume fé favó d'escoltarme quatre ó cinch paraules no més?

Heu digué amb tanta ternura y humildat, qu'es capitá de sa cuadrilla ley concedí.

—Veys, (digué es frare,) si no me robau lo poch que duch, vos donaré uns conseys que vos podrán fé felissos y al mateix temps vos farán veure ahont poren arribá tots vostés à pará si los pòsan en práctica.

Tots es lladres consentíren en que los donás aquells conseys, y que no li dirían rès.

Aquell fraret amb una santa llibertat, pujá demunt un clapé, y comensá un sermó, fentlos veure sa mala vida que feyan; comparantlós es gust y s'alegría de s'honradès, sa tranquilidat de s'homo de bé; y per el contrari, lo que podían esperá de sa séua vida qu'era un susto continuo, un presidi, y la mòrt à un vil garròt.

Axò caygué malament à alguns d'aquells lladres qu'esperavan adulacions y còses per l'estil, però es capitá y alguns de més sentiment digueren:

—Cavallés: aquest homo ha dit sa veritat que m'ha ferit es cò; y axí vos man que ningú s'atrevesca à dirli rès. Més, per part méua vos dich que no vuy fé tal ofici; vòltros feys lo que vulgueu.

Aquell sant homo de fraret, qu'amb unes quantes mentides s'esposava à que li robassen lo poch que duya, amb sa veritat, no li robaren rès, y encara un poch més; éll, va robá un'ànima al Dimoni, qual era s'ànima des capitá.»

Y acabá diguentlós el bòn veyet à n'es néts:

—Fiyets: Digau sempre sa veritat; s'homo té un dever de dí sempre sa

veritat; y no té cap dret que l'autoris per dí sa mentida.

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

Sa Redacció dona les més espressives gracies als armadós des vapor *Santueri* per s'atenció qu'han usada d'enviarmós una papeleta de convit p'es viatge de recreo que té resòlt fé de Palma à Sòlle. Li desitjam un bòn temps y un bòn día maldament hey haja qualque saragossá que profetis lo contrari.

Deu es sobre tot.

Es cavallé Cayetano continúa fent diablures en es Circo de Palma. Lo que fá es estupendo y digne d'essé vist. Bo seria que demá tornás doná funció per aquells sorrés que sempre arriban misses dites y per aquells pagesos qu'encara no han pogut admirá ses séues sorprenents habilitats.

A Manacor hey ha una compaña de *zarzuela* qu'es de lo milloret que s'ha vist. Trabayarà allà fins à final de més. Bò seria qu'abans d'anarsén de Mallorca fés una passada per Felanitx.

No creym que li anás malament.

Mira si n'hi ha d'atlòts llests per viure dins sa malfoneria. Ara en sabém un que falsifica cartes d'En Pere y d'En Pau y les dona à cèrts señós, que quant han lletgit aquella recomendació solen donarli una bona llimosna ó propina.

Bò seria qu'à n'aquest subjècte li posassen ses mans demunt.

Mirau qu'es molt s'havé de parlá sempre de Felanitx. La setmana passada posaren una imprenta y ara fan un *ensanche* à la vila que será una còsa molt hermosa, perque dins aquesta part nòva donan deu metros à n'es carrés y hey deixan tres plasses grans, y una d'elles amb *pórticos*. S'Ajuntament tracta de posarhi un bòn passeitx y un nòu hospital; y una compaña particulá ha pensat construirhi un teatro de nòva planta.

Mirau si té fòrsa es ví de Felanitx. Lo qu'importa es qu'axò dur.

Per si no heu saheu, diumenge que vé es sa primera de ses fires que sòl fé aquesta vila important.

S'Iglesia nòva que fan à Manacor en es *barrio* de Farlariix passa envant y será un modeló de bòn gust. Se tracta de ferné un'altre à un altre punt y de axampla la parròquia, ó qui sap de ferné

una de nòva. Manacor amb axò dona pròves de lo relligiosa qu'es y ha'estada sempre.

¿No trobau que sa faròla des Moll l'haurian de trèure à sa punta axí còm van avansant amb ses nòves pedres?

Perqu'ara es fácil de qu'un barco s'hi engan, y val més sa que guarda que sa que cura.

A moltes viles de Mallorca deixan es carros al mitx des carré els horabaixes y succeheix que quant ja fa fosca es qui passa hey péga de cap ó de costellam.

Señós de la pagesia: ó enceneu es faròls ó deixau es carrés desembarassats, qu'axò que feys té pòca gracia ferm.

Es material des telégrafo d'Artá está ja posat y casi à punt de comensá sa séua civilisadora feyna.

Axi mos agrada. Els artanenchs son homos de gust y tractan d'aná envant p'es camí de ses millores.

¿Mos farian favó de dirmós per hont han d'aná ses señores que viatjan en ferro-carril, en essé à Inca, si vòlen entrá dins es séu *Retrete*? Perque, francament, per allà hont señalan ses mans pintades no hey tròhan pas.

Hem rebut el siguent escrit per ferló públich:

Señó Directó de sa méua germana L'IGNORANCIA: Estimaria des séu pòch sèbre que còm à bona, compasiva y caritativa persona, estampás amb lletres de mòllo y à sa cara, s'esquena ó à qualsevòl altre part des còs de sa séua fiya es siguent comunicat à la volandera:

Segons noticies fidedignes à un pòble de Mallorca hey ha un Batle de quatre sòles ben clavetjades que té sa dolsa y ensucrada amabilitat d'amonestá els séus vecins, pegant garrotades de cègo à *tente bonete* amb un bòn garròt d'uyastre (que li serveix de vara.) Per lo mateix mos aconsey còm hem de dí à n'aquest tròs de *quoniam*, empeltat d'amo, qu'es peix s'agafa amb esca y que convendría que baratás es garròt amb una barra de torrons ó amb un tròs de castañolet, y d'aquest mòdo seria més fácil de podé agafá es pop que desitja pescá. D'altre manera tench pò que no se li torn à ses cames. Que vaja alèrta perqu'es ravells se solen torná uyastres y després oliveres. *Talis vita, talis ita*, señó Batle.

Segons à mí m'han contat Ben fét heu tròba el Rectó. Mare de Deu del Cocó, Avisau al qui va errat.

Si es Batle péga amb garròt, Els vecins mitx à les fosques Pòt sé li arruixin ses mosques Y li fassin prendre el tròt.

Mare de Deu del Cocó,
Desitx diguen a n'es Batle
Que li pòt rompre una espatla
Qualque dia es séu bastó.

Si trôba que no está bé
Aquest escrit, que'l trasmudi.
Jò no som fêt cap estudi
Ni tan sòls som batxillé.

Qued de vostè tan agraït com un coqueriò
de pagès que sòl essè gròs, gruxat y ben atapit
de verdesca.

Un ignorant de gruix de rey.

Si lo que mos comunican es cèrt, està
mal fêt. Tal vegada estarà ecsagerada sa
narració, però qualque còsa hey deu
havè quant es cans lladran.

EPIGRAMES.

—¿Que no tens rates, Maria?
—Per ca-nòstra, no señó.
Jò tench es bergant majó,
Que s'engata cada dia.

MESTRE GRINOS.

Jò coneix un tal Orell
Que té es grau de coronell,
Y el serveix un bergantell
Que bravetja qu'es més qu'ell,
Y diu vé, qu'es Mart-orell.

Si els trastorns no te son grats
No't casis may, Pere Antòni,
Donchs coneix molts de casats
Qu'amb un any de matrimòni
Se trobaren tres-tornats.

PEP D' AUBEÑA.

COVERBOS.

Quant el Rey En Jaume se trobava à
Mallorca, un dia convidà à tota sa no-
blesa mallorquina per un gran *sarau*; y
advertí à n'es séu cuyné que fés un dinà
que s'en llepassen es dits.

—Si sa vòstra magestat té à bé elegi
es plats que més li agradin...

El Rey li anomenà nou ó deu plats, y
va acabà diguent:

—Etcètera, etcètera; lo que més bé te
paresca.

Es cuyné se retirà tot pensatiu. Pe
s'escala trobà un criat amich séu, y li
digué:

—Creuríes, Lluís, qu'estich amb un
gran apuro.

—¿Que te passa? (li demanà aquell.)

—¡Foy! que'l Rey m'ha dit qu'avuy
li fés un bon dinà, y m'ha anomenat un
plat que jo no coneix.

—¿Y com se diu?

—Etcètera, etcètera.

—Homo: jaxo son oreyes d' ase fersi-
des! (li digué es criat amb fingida sor-
presa.) ¿Y axo no havies sentit dí may?

—No, Lluís; y et don les gracies per-
que m'has trèt d'aquest apuro.

Mi hombre s'en anà cap à s'estable y
tayà ses oreyes à s'ase més gròs qu'hey
havia; les arretglà axí com milló va sè-
bre y les serví en taula.

Es qui se cuydava de trinxá, comensà
à fé tays à n'aquelles dues tayades, pero
es guinavet no entrava per fort que pitjas

Veient axo el Rey, cridà es cuyné y
li demanà de quina classe era aquella
carn qu'es guinavet no li poria entra.

—Axo son ses etcéteras de vostra ma-
gestat, ó sian, ses oreyes de s'ase més
gros de palacio, (respongué es cuyné
dantse molta d'importancia.)

* *

—¡Duysme demunt es terrat! (excla-
mava un usuré à s'hora de sa séua
mòrt.)

—¿Y perque voleu anà en es terrat,
món pare? (li preguntà un fíy séu.)

—Perque crech que no veuré ja el
Cèl de més pròp per tota una eternitat.

* *

S'altre diassa, per la Rambla, repar-
tían prospèctes referent à n'es llexiu.

Una criada d'aquelles que tenen de-
sitjos de sebreu tot, en demanà un y
amb molta d'importancia y sauch frèda,
se posà à lletgírló, però prenguent es
papé à s'en revés.

Una compaïnera séua, quant suposa
que ja estava enterada, li demanà que
deya aquell papé.

Però ella, fent oreyes de cònsul, do-
blegà es prospècte, el se posà dins sa
butxaca, y li contestà:

—M'agrada lletgi aquesta lletra per-
qu'es molt clara.

CRIDA.

Tenda d'articles d'escriptori y dibuix

D' ELS

HEREUS DE DON GABRIEL ROTGER,

CADENA DE CORT, 11, PALMA.

CROMOS RETAYATS y ESTAMPES.

En dit establiment trobarán una magnífica
colecció de cromos ó *figuretes retayades*, repre-
sentant señós, ninets, angelets, flòrs, aucells,
animals ferosos, arbres, barques, etc., etc., en-
tre ells n'hi ha que se vèsten y despuyan, con-
tant amb un surtit de més de vuytanta dibuxos.

També hey ha una gran colecció d'estampe-
tes bones per prèmis, felicitacions, etc., etc.,
gravades, il·luminades, cromo-litografiades, amb
rendeta y sense.

ALBUMS per fé coleccions de CROMOS

Ademés de ses classes conegudes y usuals amb
encuadernacions de pelli-percalina ó papé, tro-
barán à dita tenda, una novetat, fabricació es-
pecial de la casa, com son, encuadernacions de
dril mallorquí brodats de sèdes, qu'ademés de
sa séua solides, los fa més bons y elegants.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Es carril du mercancies à mol-
tes ciles.*

SEMBLANSES.—1. *En que tot ti pareix pòch.*

2. *En que carrega.*

3. *En que sempre deixan llana.*

4. *En que las cercan tendres.*

TRIANGUL.....—*Camilo-Ca-mil-Cami-Cam-Ca-C.*

XARADA.....—*Si-neu.*

CAVILACIÓ.....—*Sastre.*

FUGA.....—*A ses nòsses des flòl qui no t'hi
convida, no t'hi còl.*

ENDEVINAYA.....—*Un calceti.*

GEROGLIFICH.

1.000,000 : tan : + 3 q : No BR :

MESTRE GRINOS.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un cavallé à un gall?
2. ¿Y un hòmo véy à un indiòt?
3. ¿Y un carro à una señora?
4. ¿Y un capell à un xorigué?

UN REONÉ.

TRIANGUL DE PARAULES.

.
.
.
.
.
.
.
.
.
.

Ompli aquests pichs amb lletres que lletgides
diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa,
un nòm d'hòmo; sa 2.ª, lo que tenen ses poses-
sions; sa 3.ª, lo qu'hey ha en es camp; sa 4.ª, lo
que duen es soldats quant fan s'instrucció; sa
5.ª, un comestible, y sa 6.ª, una lletra.

ECSEMÉ.

LOGOGRIFICH.

1 2 3 4 5 6 7 8	Un nòm de dòna.
8 3 2 7 4 1 6	Un nòm d'hòmo.
6 3 2 5 6 8	Un idioma.
1 2 7 4 5	Lo que tenen moltes fatxades.
3 4 1 8	Lo que fa sa tinta
7 6 3	Lo que vé després des dia.
1 8	Un animal.
1	Una lletra.

XARADA.

Tots es joves crech que tenen
O tindrán sa *prima dos*;
Sa *terrera* es una prenda
De militar; y es *tot*
Un llinatge molt hermós.

UN POLLO.

ENDEVINAYA.

Carn amb sa boca sostench
Mentres estich treballant;
L'amo de qui som sirvent
Sempre m'està maltratant.

MESTRE GRINOS.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Un empleat des carril:—En haverhi ocasió y
lloch s'insertarà.

Fillet:—Se rebé lo seu y s'insertarà després de
corretjít

Una Seuevejina:—Gracies per lo remés.

5 MAITX DE 1883

Estampa d'En Pere J. Gelabert.